

Persoonlijke verhalen van legakker eigenaren of gebruikers:

In de jaren '70 kochten mijn ouders ons huidige stukje van een legakker. Mijn broers en ik gingen met vrienden en klasgenoten uit school zwemmen en surfen. Ook de zomervakanties en mooie weekenden brachten we door op de Plas, dat is nu nog steeds zo. Onze burens kwamen overal vandaan: Amsterdam, Utrecht, Den Haag, het Westland en natuurlijk ook uit de buurt. Die overnachtten op hun boten, die lagen er van april tot oktober. Ook dat is nog steeds zo, al zijn wij inmiddels gaan overnachten in een blokhut.

De mooiste momenten zijn wakker worden op de Plas en de avonden. De rust, altijd buiten zijn, de wereld is even maar zo groot als je eiland. Diverse (water)vogels zijn vaste bezoekers op onze plek, zelfs een uil en ijsvogels. We zwemmen het hele jaar door.

Wij houden van onze Plassen, steken er veel geld en energie in én we kunnen dit niet missen. Naast onze drukke werkweken en verplichtingen hebben we behoefte aan ontspanning en even bijtanken. Op een plek waar tijd niet geldt en het leven buiten is.

Dit unieke gebied dat is ontstaan uit noeste arbeid, waar de mens en de natuur al decennia hand in hand gaan, verdient een verzekerde toekomst. De eigenaren van legakkers borgen dit, zoals ze dat al heel lang doen. Alleen goed gebruik van de Plassen met redelijke normen voor de eigenaren (zoals door de BVVL is onderzocht en geadviseerd) kan dit ondersteunen.

Het is mijn vurige wens dat ook de generaties na ons nog net zulke mooie belevenissen zullen hebben op de Vinkeveense Plassen als mijn familie. Dat is goud waard!

Het concept bestemmingsplan wat eerst ter inzage lag, sloot mooi aan. Wij hebben bij het beschoeien en bescheiden bebouwen altijd rekening gehouden met wat er ooit aan regelgeving zou kunnen komen maar vooral ook met de omgeving. Afmetingen, kleur en materiaal zijn bewust gekozen. Ook met de klimaatverandering hebben we schaduw en schuilen gecreëerd door een luifel die nu meetelt in de bebouwing als ware het een blokhut. De praktische uitvoering van de nu voorgestelde bouwmaat (30 m²) in amendement A22 is onnodig ingrijpend op onze bestaande situatie (en die van velen). Zelfs de vlonder telt mee, maar die weghalen is zeer onpraktisch.

Maatregelen zouden toch op zijn minst een verbetering moeten zijn ten opzichte van de huidige situatie. A22 is er op grond van verbetering voor de natuur. Dat is mijns inziens op geen enkele manier aangetoond. In tegendeel zelfs.

██████████, mede-eigenaar van een stukje legakker in zone 2.

De heer H. van Essen
Gedeputeerde Ruimtelijke ordening
Provincie Utrecht
Postbus 80300
3508 TM Utrecht
Betreft: besluitvorming bestemmingsplan Vinkeveense Plassen.
Datum 18-05-2025

Geachte Heer Van Essen,

Als recreant van de Vinkeveense plassen wil ik graag mijn zorgen delen met betrekking tot de aanpassing van het bouwoppervlak van 40 naar 30 m².

Mijn voorzichtige inschatting is dat meer dan de helft van de 1600 bouwsels aangepast moet worden, dit is in veel gevallen complex en ingrijpend waardoor er naar mijn verwachting veel weerstand op zal komen.

Deze aanpassingen voelt voor velen van ons namelijk als een amputatie, er blijft een verminking zichtbaar, en het voelt niet meer als een geheel.

Veel recreanten zullen de amputatie gaan compenseren met maatregelen van meer tijdelijke aard denk hierbij aan constructies zoals party tenten en zeiltje deze dienen dan als vervanging van luifel of overkapping.

Met het handhaven zal er veel discussie over interpretatie ontstaan.

Het aangezicht van de eiland stroken zal er niet op vooruit gaan, ook vrees ik dat er bij een storm veel van de tijdelijke bouwsels in de natuur zal belanden.

Het wijzigen van de bouwoppervlaktes op het allerlaatste moment voelt voor velen van ons als een vorm van bedrog zeker gezien de zorgvuldigheid die er wel is besteed in de totstandkoming van de concept versie.

Ik zou willen pleiten voor een oplossing waarbij er onderscheidt wordt gemaakt tussen woonoppervlak en overige bebouwing (luifels /overkappingen) door 30m² woonoppervlak en 10 m² overige bebouwing te legaliseren blijft de 40 m² zoals in het concept bestemming plan was opgenomen gehandhaafd.

Het aantal eigenaren die aanpassingen zullen moeten doorvoeren zal drastisch afnemen ,en het draagvlak zal hierdoor sterk toenemen.

Voor zover U nog niet op de plassen bent geweest ,raad ik u aan om een keer langs al de eilanden te varen en zelf te ervaren wat de 10 m² oplevert voor de natuur.

Met vriendelijke groeten,

In 2002 hebben wij een groot stuk legakker gekocht (6000 m²). We hebben het laten beschoeien en onderhouden het sindsdien. We hadden het plan om tzt als er een nieuw bestemmingsplan was, de grond in 4 stukken te delen en 2 daarvan te verkopen zodat we de financiën zouden hebben om de andere 2 verder te ontwikkelen en te bebouwen. We hebben dan ook een zienswijze ingediend toen dat in het concept bestemmingsplan niet mogelijk bleek en daarin gewezen op het gelijkheidsbeginsel. We waren dan ook erg opgelucht toen de gemeente de coulanceregeling aan het plan toegevoegd bleek te hebben en ons toestemming gaf om 4 kavels te maken. In totaal zou deze regeling volgens de wethouder 65 extra kavels hebben opgeleverd. Op een totaal van naar schatting 1400 stukken met bouwsels is dat aantal peanuts. We kunnen dan ook geen enkele normale reden bedenken waarom deze regeling moest worden afgeschaft. We hopen dan ook dat goed bestuur weer de overhand zal krijgen en de regeling alsnog weer aan het plan zal worden toegevoegd.

Al sinds 1970 is de Vinkeveense Plassen een tweede thuis voor onze familie. Wat begon met zomerse dagen op de boot van onze ouders bij eiland 3 – waar destijds slechts drie bootjes konden aanleggen – groeide uit tot een levenslange band met het water, de natuur en uiteindelijk een eigen paradijsje.

Toen wij als kinderen ouder werden, huurden onze ouders een eilandje vlak bij de Botshol. Onze jeugd speelde zich daar af, omringd door riet, water en eindeloze zomers. We zeilden, zwommen, surfden, kampeerden en sloten de dagen af bij het kampvuur. Dat eiland werd onze speeltuin, ons vakantieadres en bovenal onze dierbare herinnering.

Door de gezondheid van onze vader werd het onderhouden van het eiland op den duur te zwaar, en moest hij de huur opzeggen. Toch bleef de liefde voor de plas. Elk weekend waren onze ouders nog steeds te vinden op het water – nu bij de recreatie-eilanden met een gele paal. Die waren van het recreatieschap, en daar mocht iedereen vrij aanleggen. Veel van die eilanden zijn er al niet meer door gebrek aan onderhoud, maar nu wijk ik teveel af van ons persoonlijke verhaal.

Toch bleef het kriebelen bij [REDACTED]: de droom van een eigen stukje liet haar niet los. En zo kwamen we terecht op het eiland waar we nu nog steeds zitten. Onze vader was intussen opgeknapt en huurde met onze moeder het stukje naast [REDACTED]. En toen ook [REDACTED] aan de andere kant een eigen stukje kon krijgen, huurden we dat erbij. Inmiddels zitten hier alweer meer dan 30 jaar, waarvan de laatste 3 jaar niet meer als huurder maar als eigenaar.

Aan de achterzijde grenst ons eiland aan een ander stuk land, ooit van een andere eigenaar. Daar kochten we een stukje grond waar we een huisje voor eigen bezoek hebben gebouwd. Verhuur hebben we nooit overwogen – dit is en blijft ons privéplekje.

De echte schoonheid van het eilandleven komt tot uiting wanneer de drukte van een zomerse dag wegebt. Als dagjesmensen huiswaarts keren, zitten wij nog lang op onze

steiger. Met een glas in de hand, turend over het kalme water, ervaren we een stilte. Maar eerlijk is eerlijk – hoe vaak is het nou écht druk op de plas? Daarvoor moet het én goed weer zijn én de bezoekers moeten vrij zijn.

Wat veel mensen zich niet realiseren, is dat het eiland niet alleen in de zomer leeft. Ook in de winter zijn we er regelmatig te vinden – voor snoeiwerkzaamheden, onderhoud of gewoon om even te ontsnappen aan de drukte. Dan warmen we ons op in het huisje met een kop dampende erwtensoep, terwijl de houtkachel het huisje opwarmt. Ook op koude dagen in voor- en najaar en soms zelfs op een koude dag in de zomer kunnen we behaaglijk bij de kachel zitten. Daarom zouden we ook graag zien dat Motie M20 wordt geschrapt.

█ ging jarenlang met de boot op vakantie. Maar als het écht warm was, wilden haar kinderen terug naar Vinkeveen. Want nergens konden ze zó goed zwemmen als daar – in het heldere, vertrouwde water bij hun eigen eiland.

Een eiland hebben klinkt romantisch, en dat is het ook. Maar het vraagt ook toewijding. De afgelopen jaren hebben we veel geld geïnvesteerd om het eiland te behouden. De laatste rekening bedroeg maar liefst €20.000 en dat voor nog geen één vijfde deel van ons eiland. Omdat we er bewust voor kiezen onze huisjes niet te verhuren, dragen we alle kosten zelf. Toch zouden we het niet anders willen.

Ook onze kinderen zijn hier groot geworden en komen nu met hun eigen kinderen. Zo leven de tradities voort – van zwemmen tot barbecuen, van kampvuur tot kanoën.

Onze moeder leeft helaas niet meer en onze vader van 82 zit helaas in een verzorgingshuis, maar raakt niet uitgepraat over zijn leven op het eiland. Het doet ons veel verdriet dat we hem niet meer mee kunnen nemen daar de plas.

Drie generaties komen hier nu al en de 4^e generatie nemen we al mee naar de plas om nieuwe herinneringen te maken.

Ik hoop dat met dit persoonlijke verhaal een naam en adres in de ondertekening van de brief meer wordt dan alleen een ondertekening. We zijn in 2023 in de Boei bij de presentatie van het concept bestemmingsplan geweest en waren er toen niet blij mee wat er werd voorgesteld. Maar nu zien we wel in dat dit voorstel toch het beste is voor zowel de natuur als de landeigenaren en huurders. We hopen dat u zoveel mogelijk bij het oorspronkelijke concept bestemmingsplan blijft en in ieder geval de beperking van de bebouwing (amendement A22 en A4) en het verbod op houtkachels (Motie M20) ongeldig verklaart.

█
█
█

█
█
█

Geachte heer Van Essen,

Ik ben in shock en intens verdrietig over wat er afgelopen dinsdag tijdens de raadsvergadering in De Ronde Venen is gebeurd.

Iedereen heeft een favoriete plek. Die van mij is zonder twijfel en al zo lang ik mij kan herinneren ons eiland op de Vinkeveense Plassen. Na het plotselinge overlijden van mijn vader 2,5 jaar geleden was de glans er vanaf. Hij was de drijvende kracht achter ons eiland.

Maar toch hebben we als gezin en familie met elkaar een modus gevonden om, ook zonder hem, alles te onderhouden en weer te kunnen genieten.

En nu komt de beslissing dat er geen bebouwing is toegestaan in zone 3. Ik kan niet eens goed onder woorden brengen hoe groot de klap is. Niet alleen voor ons, maar voor alle eigenaren van legakkers in zone 3.

Ziet u het voor u? Dat wij onze blokhut, waarvoor we met elkaar gespaard hebben, moeten afbreken? Dat we iedere keer dat we naar ONS eiland gaan onze stoelen, tafel, waterkannen, glazen, bekers, borden, bestek, handdoeken, ligbedden, kussens, speelgoed voor de kinderen vanuit huis in de auto mee moeten nemen en vervolgens in de boot vervoeren naar het eiland? Oh en er is vast ook nog wel plek voor het chemisch toilet, de maaimachine, de kanten maaier, gieter, hark en een klein kooktoestelletje.

Laat ik heel duidelijk zijn: ik vind dat iedereen op zijn of haar eigen manier van de Vinkeveense Plassen moet kunnen genieten. Of dat nu is op een openbaar eiland, een woonboot, een boot van 12 meter lang of een eiland in zone 1, 2 of 3. We moeten elkaar onderling niks misgunnen. Maar u sluit een bepaalde groep uit, namelijk de eigenaren (en hun gezinnen) van zone 3. Polarisation dus. Ik begrijp dat niet, dat is toch het laatste wat we willen in de wereld (en in deze tijd)?

Ik nodig u van harte uit om eens met ons mee te varen. Ik haal u met alle liefde op bij de jachthaven en breng u ook weer terug. Ik zorg voor koffie op ons eiland. U zal zien dat wij helemaal geen gekke dingen hebben/doen. Dat wij er juist alles aan doen om De Vinkeveense Plassen in al zijn schoonheid te behouden. We zetten een nieuwe schoeiing (van bijna 30k) neer zodat het eiland wordt behouden en niet over een aantal jaar weggespoeld is. We leren onze kinderen goed om te gaan met de natuur en de dieren zodat zij als volgende generatie ook van de Vinkeveense Plassen kunnen genieten. We lopen met een ruime bocht om broedende vogels heen en kijken iedere week op afstand of er al kleintjes zijn. We ruimen alles netjes op zodat de dieren vrij de ruimte hebben en niet ziek kunnen worden van iets wat wij zouden kunnen laten liggen. We genieten van de rust, de natuur en elkaars gezelschap.

Ik vraag u met heel mijn hart om bebouwing toe te staan in zone 3. Onder de voorwaarden die voor alle eigenaren geldt. Maak geen tweedeling in de eilandeeigenaren, doe niet aan polarisation.

Vriendelijke groet,

Persoonlijk verhaal [REDACTED],

Vanaf mijn 10-e kampeerde ik in de zomer op de plas. Mijn kinderen zijn ermee groot geworden. Geen internet, geen stroom, veel zwemmen en spelletjes doen.

Precies op dat eiland -op onze plek- staat nu de uitkijktoren langs een wandelpad. De toren is echter niet meer toegankelijk omdat "dagrecreanten" daar een vuurtje op hebben gestookt... Je kunt er dus niet meer opklimmen en over de velden kijken. Aan ons oude stukje ligt ook vrijwel permanent een grote boot "de Vrijheid". Dan denk ik, ga dat eerst eens handhaven...

En hoe wordt er gehandhaafd dat al die perceelrecreanten in zone 1,2, en 3 voldoende inheemse natuur creëren en behouden. Ik zie jammer genoeg veel met steen geplaveide stukjes, hortensia's, hekken en heggen (met name bij de havens). En waar ik dat nu zie, mag er kennelijk nog in de toekomst percelen worden gesplitst en mag er meer bebouwing komen.

Ik ben nu 63 en er staat op mijn stukje Vinkeveen een bescheiden blokhut. We hebben er meestal een bijzet tent naast (want ik wil niet met mijn zus / kinderen / verstandelijk beperkte broer in een ruimte slapen). Deze tent mag in het vervolg maar 5 m2 zijn. Hoe dan? Ik kan daar geen tent voor kopen. Een beetje bijzet tent is 6,5 m2.

En ik merk dat ik veel bezig ben met al die amendementen die disproportioneel nadelig zijn voor gebruikers in zone 3.

Blijft bij mij steeds bovenaan staan dat wij niet nadelig zijn voor de natuur. Vinkeveen is net zo speciaal als Loosdrecht. Maar aan de Loosdrechtse Plas kunnen alleen multimiljonairs zich een hutje veroorloven. Onze Vinkveense Plas is uniek. Cultiveer de natuur hand in hand met de recreanten en maak dat hip. De waterkwaliteit is prima! Punten ter verbetering van de natuur hebben te maken met de landbouw en niet met ons.

Ik voel me ook niet illegaal. Ik heb 14 jaren een huurcontract en daarin staat precies wat ik wel en niet mag.

Ik wens met name alle natuurliefhebbers van zone 3 wat gemoedsrust en een ieder nog veel plezier op de plas.

[REDACTED]

Inmiddels 6 jaar geleden kocht ik een eiland in de vinkeveense plassen. Een droom ging in vervulling. Het eiland had achterstallig onderhoud, maar een mooi bos, een stuk gezonken eiland wat bijna verdwenen was, en een mini hutje van 3x3 meter wat op instorten stond. Ieder vrij uur heb ik gebruikt om het eiland, volledig in lijn met het concept bestemmingsplan, op te knappen. Het gezonken eiland is omheind met palen en daarna zijn er takken en modder op gegooid door een aannemer. Het is nu een geweldig stuk natuur waar vogels en af en toe een ringslang hun nest bouwen. Het hutje heb ik gerestaureerd met ongeschilderd

hardhout en het kale weiland op de kop vervangen door inheemse planten. We voeren de zwanen en ganzen uit de hand, en zijn bereid om nog heel veel geld en tijd te investeren in het onderhoud en behoud van ons eiland. Tot afgelopen week toen bleek dat in tegenspraak van het plan op onze hele plas geen enkel huisje meer mag blijven staan en we zelfs geen vruchtgebruik meer mogen hebben van ons eiland. Waarom zou je dan nog een eiland bezitten en onderhouden? De volgende kostenpost wordt het vervangen van de beschoeiing. Een investering van €80.000. Dat is onmogelijk goed te praten tenzij je minimal gebruik mag maken van je eiland. Alleen dan kunnen we onze eilanden en daarmee de natuur blijven ondersteunen.

[REDACTED]

Ik kom vanaf 1971 al op de eilanden in Vinkeveen, steeds gelegen in zone 2/3. Eerst huurden mijn ouders van een particulier en later gingen we naar het 'grote' eiland dat wij huurden via Vereniging de Goede Vangst. Precies dát stuk werd kampeervrij gemaakt om er een natuur monumenten wandelpad van te maken. we zijn uiteindelijk verhuisd naar eiland 19. Een jaar of 8 geleden hebben wij daar een super kleine blokhut gebouwd, we waren de laatste kampeerders en vonden dat we een upgrade mochten hebben. We zorgen super goed voor ons stukje dat we huren van Jachthaven Bon.

wat mij steekt is het feit dat hei eiland waar wij eerst af moesten tbv natuur, wordt gebruikt voor dagjesmensen die hun behoefte in de bosjes doen, brandjes maken en de boel NIET onderhouden natuurlijk. Ik zou het vreselijk vinden om afscheid te moeten nemen van 'mijn' Vinkeveen. De natuur beschermen zou beter via andere wegen kunnen dan metertjes van blokhutten af te laten zagen.. iets met een visie op varen bijv: over max 10 jaar alles elektrisch? En meer zeilboten terug op de plas! Die van mij, die nu aan het eiland ligt in het seizoen, moet verdwijnen omdat er maar 1 boot mag aanleggen. de zeilboot is niet geschikt om heen er weer te varen naar Bon.

Ik hoop dat er eem halt komt op een aantal onzinnige ideeën

[REDACTED]

Gedeputeerde Ruimtelijke ordening
Provincie Utrecht
Postbus 80300
3508 TM Utrecht

Betreft: besluitvorming bestemmingsplan Vinkeveense Plassen.
Datum 18-05-2025

Geachte Heer Van Essen,

Ik ben inwoner van Vinkeveen en woonachtig aan de Vinkeveense plassen. Al tientallen jaren ben ik eigenaar en gebruiker van een legakker in zone 2 van de Vinkeveense plassen. Al vanaf mijn prille jeugd ben ik vaak met een bootje op de Vinkeveense plassen te vinden. Roeien, zeilen, surfen en vissen op en rondom de legakkers op de 'plas'. Veel goede en mooie herinneringen neem ik met mij mee. In mijn jeugd kampeerden wij samen met mijn ouders een aantal weekenden per jaar in een tent, op een legakker. In de jaren 90 hebben wij de kampeertent verruild voor een blokhut. Deze eerste blokhut is inmiddels vervangen door een nieuwe blokhut en die heeft ons reeds vele jaren een schuilmogelijkheid voor een onweersbui, opslag voor een grasmaaier/ BBQ/ kleding/ keukengerei etc. geboden. De blokhut met luifel biedt tevens ook enkele weekenden een slaapgelegenheid. De legakker is niet aangesloten op wat voor een netwerk dan ook, dus geen internet, stroom of water. Na verloop van jaren heb ik 'onze' legakker van mijn ouders gekocht en heb ik het onderhoud van mijn vader gaandeweg overgenomen. Nu zet ik het onderhoud aan de legakker met mijn zoons voort. De legakker is al jaren geleden verdeeld in een aantal kavels. Hierdoor kunnen naast mijn eigen gezin, ook andere gezinnen, vrienden en oud klasgenoten van onze legakker genieten.

Dit alles maakt het voor ons interessant om in de legakker te blijven investeren en het is voor mij van grote meerwaarde dat de bedreigde legakkers in deze omvang behouden blijven. Ik hoop dan ook dat de legakkers voor de toekomstige generaties financieel haalbaar en aantrekkelijk blijven.

Ik was dan ook zeer verheugd dat na jaren van onzekerheid en een zorgvuldig traject, waarbij belangen van alle betrokkenen zijn afgewogen en zijn vastgelegd in het concept bestemmingsplan 2025 wat is voorgelegd aan de gemeenteraad van De Ronde Venen. Na jarenlang mij ingezet te hebben voor de belangen van legakker eigenaren is het voor mij zeer frustrerend en het voelt als zeer onrechtvaardig dat tijdens de afgelopen raadsvergadering het concept bestemmingsplan is aangepast met de amendementen A22 en A4. Gesteund door uw brief aan het college van Burgemeester en Wethouders op 8 mei 2025 hoop ik dat er nog mogelijkheden zijn om de genoemde amendementen ongedaan te maken.

Met vriendelijke groeten,

A black rectangular redaction box covering the signature of the sender.

